

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Εργασία στο μάθημα

Διδακτική της Γλώσσας

Υπεύθυνη καθηγήτρια: *Α. Ιορδανίδου*

Όνοματεπώνυμο:

Αρ. Μητρώου:

Εξάμηνο φοίτησης:

Πάτρα

Αθλητισμός

Σ' αυτή την ενότητα θα ασχοληθούμε με:

- τη βιογραφία
- τη συνέντευξη
- τη μετατροπή του ευθέως λόγου σε πλάγιο
- τη χρήση των αναφορικών αντωνυμιών στο λόγο

Το ομαδικό παιχνίδι

Στα ομαδικά αθλήματα μαθαίνεις να 'σαι έτοιμος, να συγκρατιέσαι, να περιμένεις την κατάλληλη στιγμή, να θυσιάζεις τις ατομικές χαρές ή προτιμήσεις για τα συμφέροντα της ομάδας. Μαθαίνεις να προσαρμόζεις τις ιδιότητές σου στις ανάγκες του συνόλου, να εκμεταλλεύεσαι, όσο μπορείς, για τη νίκη τα ελαττώματα και τα προτερήματά σου. Με τη μέθοδο αυτή μονάχα μπορείς ν' ασκηθείς για το μεγάλο παιχνίδι, αργότερα, της δημόσιας ζωής.

Για να φτάσεις στο υψηλό αυτό κορύφωμα της άσκησης, πρέπει καλά να ξέρεις τον εαυτό σου, να ξέρεις το διπλανό σου, να ξέρεις κι ολόκληρη την ομάδα όπου ανήκεις. Κι όχι μονάχα αυτό, να ξέρεις και την αντίπαλη σου ομάδα. Να μην την περιφρονάς, να τη σπουδάζεις με αμεροληψία και σέβας, να ξέρεις καλά τις αρετές και τις δυνάμεις της, για να οργανώσεις ανάλογα και συ τις αρετές και τις δυνάμεις σου και να μη χάσεις το παιχνίδι.

Κι ακόμα τούτο το σημαντικότατο, που αποτελεί το πιο κρυφό, το πιο πανάρχαιο τέρμα του παιχνιδιού: να ξέρεις πως κι η αντίθετη ομάδα στο βάθος δεν είναι αντίμαχη, συνεργάζεται μαζί σου, γιατί χωρίς αυτή δε θα υπήρχε παιχνίδι.

Ό,τι αγνότατα ηθικό μπορεί να μας μάθει το παιχνίδι είναι τούτο: ο ανώτατος σκοπός του παιχνιδιού δεν είναι η νίκη, παρά πώς, από ποιους δρόμους, με ποια προπόνηση, με τι πειθαρχία, ακολουθώντας αυστηρά τους νόμους του παιχνιδιού, να μάχεται για τη νίκη.

Έτσι που κοιτάζα στο ήσυχο τούτο δειλινό τους ωραίους εφήβους του Ήτον, άλλους με τα γαλάζια άλλους με τ' άσπρα κασκέτα τους να πολεμούν, λυγεροί, συγκεντρωμένοι, έτοιμοι, με τον αλαφρό κραδασμό του λιγνού ατσαλένιου σπαθιού, προσπαθούσα να βρω τους θεμελιακούς νόμους της άσκησης. Βρήκα τέσσερις:

- α) Ν' ασκείς το σώμα και την ψυχή ως άτομο ανεξάρτητα από την ομάδα,
- β) ν' ασκείς το σώμα και την ψυχή ως άτομο μέσα στην ομάδα τη δική σου,
- γ) ν' ασκείς το σώμα και την ψυχή αναφορικά με την αντίπαλη ομάδα,
- δ) ν' ασκείται ολόκληρη η μια ομάδα αναφορικά με ολόκληρη την άλλη ομάδα.

Η ζωή είναι παιχνίδι σαν το τένις, σαν το γκολφ. Δεν παίζεις μόνος σου, παίζεις με άλλους. Έχεις ευθύνη απέναντι σε όλους τους συντρόφους σου, όλοι σου οι σύντροφοι έχουν ευθύνη απέναντί σου. Άτομο και ομάδα είναι ένα. Το παιχνίδι έχει νόμους, όποιος θέλει να παίζει οφείλει να ξέρει τους νόμους αυτούς και να τους σέβεται. Αν δεν ξέρει τους νόμους ή αν δε θέλει να τους σέβεται, δεν είναι άξιος να λάβει μέρος στο παιχνίδι. Μέσα στον κύκλο που χαράζουν οι νόμοι είναι απόλυτα λεύτερος. Κανένας, μήτε ο βασιλιάς, δεν έχει δικαίωμα να επέμβει. Μπορεί οι νόμοι αυτοί να είναι παλιωμένοι ή στραβοί ή αυθαίρετοι. Δεν έχει σημασία. Το σπουδαίο είναι, κι αυτό γυμνάζει την ψυχή του ανθρώπου, να τους υπακούς.

Δεν πρέπει να ντρέπεσαι πως νικήθηκες, πρέπει να ντρέπεσαι μονάχα όταν έπαιξες κακά γι' αυτό νικήθηκες ή –κι αυτό είναι το χειρότερο– πρέπει να ντρέπεσαι όταν νίκησες παίζοντας κακά ή άτιμα.

Νίκος Καζαντζάκης, *Αγγλία*

► ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Σε ποιο είδος λόγου πιστεύετε ότι ανήκει το κείμενο (αφήγηση, περιγραφή ή επιχειρηματολογία); Αιτιολογήστε την απάντησή σας αναφέροντας αποσπάσματα του κειμένου.
2. Σε ποιον/ποιους απευθύνεται το κείμενο; Από πού το καταλαβαίνουμε; (Για παράδειγμα, χρησιμοποιεί ενεργητική ή παθητική σύνταξη; Χρησιμοποιεί προσωπικά ή απρόσωπα ρήματα;)
3. Στο κείμενο παρατηρείται χρήση πολλών αναφορικών αντωνυμιών, όπως *όσο, ό,τι, που, οποίος* κ.ά. Να τις υπογραμμίσετε και να εντοπίσετε τη λειτουργία τους (συμβουλευτείτε τη Γραμματική σας).

Ο πρωταθλητής

Συνέντευξη Μόρις Γκριν

Πώς καταφέρνεται μέσα σε μόνο δέκα δευτερόλεπτα να συνδυάσετε τόσα πολλά πράγματα, ώστε να κερδίσετε σε μια κούρσα;

«Που δεν είναι ούτε καν δέκα! Αλλά μην υποτιμάτε το μυαλό! Εσάς σας φαίνονται λίγα τα δέκα δευτερά, ε; Ξέρετε πώς απλώνουν στο δικό μου μυαλό εκείνη την ώρα; Κάθε μέτρο περνάει πρώτα απ' το μυαλό μου και ύστερα φθάνει στα πόδια μου. Πρώτα φαντάζομαι κάθε βήμα – πώς θα πατήσω, τι κλίση θα έχω – και μετά το κάνω. Υπάρχει ένα μυστικό για να τρέξεις γρήγορα, ξέρετε...».

Μυστικό; Θα μου το πείτε;

«Βέβαια! Λοιπόν... είσαι ο πιο γρήγορος τις στιγμές ακριβώς που δε νιώθεις γρήγορος! Που το σώμα σου απλώνει πάνω του το χρόνο σε κομματάκια τεχνικής. Όταν ζεις τον αγώνα σε αργή κίνηση, μόνο τότε μπορείς να είσαι σίγουρος ότι κερδίζεις. Εμένα την ώρα της κούρσας τα δέκα δευτερόλεπτα μου μοιάζουν είκοσι, τριάντα τουλάχιστον... και ύστερα πατάω τη γραμμή και βλέπω το χρονόμετρο, που γράφει 9 και κάτι... Στο τέλος της κούρσας κάθε φορά με εκπλήσσει το χρονόμετρο!».

Γεννηθήκατε λοιπόν με αυτές τις ικανότητες σε μια οικογένεια που μπορούσε να σας στηρίξει. Ήσασταν τυχερός, σαν να λέμε...

«Τυχερός; Ούτε που την ξέρω αυτή τη λέξη. Δεν υπάρχει “τύχη” στο δικό μου λεξιλόγιο! Θεός, ναι. Προσπάθεια, ναι. Αλλά τύχη, όχι. Καμία θεά Τύχη δεν υπάρχει που να σου χαρίζει τίποτε σε αυτόν τον κόσμο. Ο καθένας στο τελικό μέτρημα παίρνει ό,τι του αξίζει».

[...] Μιλάτε σαν να μην αποτύχατε ποτέ ως τώρα!

«Κι όμως, απέτυχα σε πολλά. Έκπληξη, ε;»

Και πώς ήταν;

«Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η αποτυχία έχει τη χειρότερη γεύση του κόσμου!»

Γιατί δεν μπορούμε πάντα να κερδίζουμε; Τι σκοπιμότητα υπάρχει στο να χάνουμε;

« “ Για να περπατήσεις” λένε “πρέπει πρώτα να φας πολλές τούμπες”. Δυστυχώς, το ίδιο ισχύει και για να τρέξεις. Πρέπει πολλές φορές να δεις ξένες πλάτες για τρέξεις αληθινά μια μέρα».

Εσείς έχετε δει ξένες πλάτες;

« Αστειεύεστε; Εγώ όλο το 1996 ζούσα στη σκόνη των άλλων! Δεν κατάφερα καν να μπω στην ολυμπιακή ομάδα. Αλλά η αποτυχία δεν έκανε αυτά που ήθελα λιγότερα»

Παράξενο πράγμα ο χρόνος. Εσείς χρειάζεστε λιγότερο από 10 δευτερόλεπτα για ένα ρεκόρ και η Ακρόπολη στέκει εκεί δύο χιλιετίες...

«Είδατε; Είναι η απόδειξη ότι, αν κάποιος κοπιάσει πολύ, στο τέλος θα τα καταφέρει, ό,τι κι αν είναι αυτό που προσπαθεί. Αυτό θα έλεγα στα παιδιά λοιπόν: ότι, αν πάντα σκέφτεσαι θετικά, αν πάντα παλεύεις, δεν υπάρχει περίπτωση, θα πετύχεις. Ακόμη κι αν αυτό σημαίνει ότι δε θα ζήσεις κάποιες στιγμές που οι άλλοι βρίσκουν διασκεδαστικές».

Ύστερα από χρόνια ίσως το μετανιώσετε αυτό, που δε διασκεδάσατε όσο οι άλλοι...

«Ποτέ δε μετανιώνω για τίποτε. Το να μετανιώνεις μπερδεύει τα πράγματα. Εμένα μ' αρέσει να κάνω τη ζωή μου όσο πιο απλή γίνεται. Προπονούμαι από τις 11 έως τις 3 κάθε μέρα. Μετά πάω στην παραλία, κάνω μπάνιο, βλέπω τους φίλους μου, και αυτό είναι όλο».

Ποιος είναι πιο ευτυχής λέτε; Εσείς με τα μετάλλια και τη δόξα ή οι φίλοι σας με την καθημερινή ζωή τους;

«Μην κάνετε τέτοιες συγκρίσεις. Καθένας γεννιέται για να γίνει κάτι. Εγώ αθλητής. Εκείνοι κάτι άλλο. Ούτε εγώ θα άντεχα στα δικά τους παπούτσια ούτε εκείνοι στα αθλητικά μου – αν αλλάζαμε θέσεις, απλώς θα ήμασταν όλοι δυστυχέστεροι!»

(Συνέντευξη του Μόρις Γκριν στο Θανάση Λάλα, από τον ημερήσιο τύπο)

Συνέντευξη Μάικλ Φελπς

Ο ολυμπιονίκης Μ. Φελπς αποκαλύπτει πώς ξεκίνησε και πώς εξελίχθηκε για να γίνει νικητής.

- **Πώς είναι η ζωή σου αυτές τις μέρες;**
 - Δεν ξέρω ακόμα ούτε κι εγώ πώς είναι η ζωή μου τώρα. Είναι θαμπά. Έχω μπει σε ένα δρόμο που δεν μπορώ να σταματήσω.
- **Δηλαδή, δεν έχεις μια τυπική μέρα;**
 - Όχι. Αν έχω ρεπό, κοιμάμαι μέχρι τις 2 το μεσημέρι μόνο και μόνο για αναπληρώσω τον ύπνο.
- **Λοιπόν, πώς ξεκίνησες το κολύμπι;**
 - Μεγάλωσα γύρω από την πισίνα, με τις αδερφές μου. Και οι δυο αδερφές μου κολυμπούν. Ήμουν πάντα εκεί. Κι έτσι σκέφτηκα, γιατί όχι; Η μητέρα μου μας έβαλε στο νερό για να μάθουμε να είμαστε ασφαλείς σε αυτό σε περίπτωση που γίνει κάτι. Και σιγά σιγά μου άρεσε όλο και περισσότερο.
- **Όταν ήσουν μαθητής, φοβόσουν το νερό;**
 - Ξεκίνησα με την πλάτη γιατί δεν έβαζα το κεφάλι μου μέσα στο νερό! Πραγματικά, δεν ήμουν και πολύ εξοικειωμένος!
- **Έτσι δεν ήσασταν κάτι σαν «Λατρεύω το κολύμπι»!**
 - Ο μόνος λόγος που ξεκίνησα το κολύμπι ήταν για να νιώθω ασφαλής μέσα στο νερό. Στη συνέχεια, από τη στιγμή που άρχισα να αγαπώ τα αθλήματα, αισθάνθηκα πιο άνετα με αυτό.
- **Διάβασα σε μια συνέντευξη ότι η μαμά σας, σας ξεκίνησε κάποιο άθλημα επειδή είχατε πολλή ενέργεια.**
 - Λοιπόν, έπαιζα άλλα παιχνίδια και αυτή ήταν λίγο πολύ όπως, «Πώς θα τον ηρεμήσω;». Έτσι, έπαιζα μπέιζμπολ, λακρός, ποδόσφαιρο και κολυμπούσα. Λίγο απ' όλα. Και τα μάθαινα με τη μία. Όταν γύριζα σπίτι, ήθελα πάντα να είχα νικήσει!
- **Έχετε αισθανθεί ποτέ ότι θέλετε να τα παρατήσετε;**
 - Ω! Πολλές φορές!

- **Τι ήταν αυτό που σας κράτησε;**

- Λοιπόν η μαμά μου θα με ρώταγε: «Είσαι σίγουρος ότι αυτή είναι η καλύτερη απόφαση;». Και θα σκεφτόμουν... Και θα ανακάλυπτα ότι δεν είναι η καλύτερη απόφαση. Σε πολύ μικρή ηλικία έγραψα τους στόχους μου για να μπορώ να βλέπω τι ήθελα να επιτύχω. Και θα βλέπω πάντα αυτό το χαρτί και θα σκέφτομαι: «Ακόμα θέλω να κάνω αυτό». Και έτσι, δεν τα παρατάω ποτέ!

- **Πώς χειρίζεσαι τις απογοητεύσεις;**

- Πιθανότατα να με βοηθούν περισσότερο. Δε μου αρέσει να χάνω. Αν αποτύχω, ρωτώ τον εαυτό μου: «Τι μπορώ να κάνω για να είναι βέβαιο ότι δε θα επαναληφθεί;».

- **Τι θα λέγατε σε ένα παιδί που έχει αποθαρρυνθεί, έχει χάσει το πάθος του ή δυσκολεύεται στο σχολείο;**

- Είχα ακραία σκαμπανεβάσματα. Το μεγαλύτερο πράγμα που έμαθα αφού έσπασα τον καρπό μου είναι να μην παραιτούμαι ποτέ. Τίποτα στη ζωή δεν έρχεται εύκολα. Εξαρτάται από το πώς αντιμετωπίζεις και ξεπερνάς τα εμπόδια. Εάν μπορείς να τα ξεπεράσεις, είσαι ένα δυνατό άτομο. Εάν κάνεις λάθη στην πορεία, όσο δεν επαναλαμβάνεις τα ίδια τα λάθη σου είσαι επιτυχημένο άτομο.

- **Καθώς μεγαλώνες, πως η μαμά σου σε βοηθούσε να ισορροπήσεις το κολύμπι με το σχολείο;**

- Η μαμά μου από μικρή ηλικία μου έμαθε πόσο σημαντική είναι η εκπαίδευση και πως πάει πάντα πρώτη. Δεν μπορούσα να πάω να κάνω κάποιο άθλημα εάν δεν ήμουν έτοιμος σε όλα τα υπόλοιπα – αγαπώ τον αθλητισμό! Πήγαινα από το σχολείο στην πισίνα, γύριζα σπίτι, διάβαζα για το σχολείο και επέστρεφα στην πισίνα! Είμαι ένα άτομο της συνήθειας. Μόλις συνηθίσω να κάνω κάτι, γίνεται σαν δεύτερη φύση μου!

- Είναι δύσκολο για τους γονείς να γνωρίζουν εάν πρέπει να προωθήσουν ή να «πιέσουν» τα παιδιά τους, να αθλούνται, να παίζουν κάποιο μουσικό όργανο ή οτιδήποτε άλλο;

- Η επικοινωνία με τη μαμά μου ήταν πάντα καλή. Είμαι πολύ διαλλακτικό άτομο και λέω αυτό που νιώθω. Δεν είχε σημασία τι ήταν, η μαμά μου έλεγε: «Είσαι σίγουρος ότι θέλεις να κάνεις αυτό;». Θα μου επέτρεπε να πάρω τη δική μου απόφαση, αρκεί να μην το μετανιώσω.

(Συνέντευξη Michael Phelps στο περιοδικό
“Parenting”, από το διαδίκτυο)

► ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Ποια βιογραφικά στοιχεία για τον καθένα από τους δύο αθλητές προκύπτουν από τη συνέντευξη; Γράψτε τα με τη μορφή σύντομης βιογραφίας (όπως στη βιογραφία του Μάικλ Τζόρνταν που ακολουθεί).

2. Παρατηρούμε ότι στις συνεντεύξεις κυριαρχεί ο ευθύς λόγος. Να επιλέξετε αποσπάσματα από τις παραπάνω συνεντεύξεις και να μετατρέψετε τον ευθύ λόγο σε πλάγιο κάνοντας όλες τις αναγκαίες μεταβολές (συμβουλευτείτε τη Γραμματική σας).

Για παράδειγμα: *Ο δημοσιογράφος ρωτάει τον αθλητή πώς χειρίζεται τις απογοητεύσεις και εκείνος απαντάει ότι πιθανότατα να τον βοηθούν περισσότερο.*

3. Στις συνεντεύξεις παρατηρείται χρήση αναφορικών αντωνυμιών, όπως *όσο, ό,τι, που, οποίος* κ.ά. Να τις υπογραμμίσετε και να εντοπίσετε τη λειτουργία τους. Να αιτιολογήσετε τη χρήση του κόμματος στις αναφορικές προτάσεις (συμβουλευτείτε τη Γραμματική σας).

Μάικλ Τζόρνταν

Ο Michael γεννήθηκε στο Brooklyn της Ν. Υόρκης στις 17 Φεβρουαρίου 1963. Ο πατέρας του James ήταν μηχανικός και η μητέρα του Deloris ήταν τραπεζική ταμίας. Λίγο μετά τη γέννηση του Michael, ο James και η Deloris ένιωσαν ότι οι δρόμοι του Brooklyn ήταν ανασφαλείς για την ανατροφή της οικογένειάς τους, έτσι ώστε μετακόμισαν στο Wilmington της Βόρειας Καρολίνας.

Ως νεαρός, ο Michael αμέσως άρχισε να ενδιαφέρεται για τα αθλητικά. Ωστόσο ήταν το μπίτζμπολ και όχι το μπάσκετ η πρώτη του αγάπη. Γρήγορα όμως ξεκίνησε να παίζει μπάσκετ, προσπαθώντας ν' ακολουθήσει τα βήματα του

μεγαλύτερου αδερφού του Larry, τον οποίο και είχε ως πρότυπο καθώς μεγάλωνε.

Δεν κατόρθωσε να μπει στην ομάδα του γυμνασίου επειδή ήταν ακόμα μικρόσωμος και τεχνικά ανώριμος. Τα καλοκαίρια που ακολούθησαν, αυξήθηκε το ύψος του κατά 4 ίντσες και εξασκούσαν ακατάπαυστα. Μετά από σκληρή δουλειά επιλέχθηκε την τελευταία την τελευταία χρονιά να παίξει στην All American Team του Mc Donald ως ανώτερος.

Στο λύκειο, κέρδισε στο μπάσκετ υποτροφία από το πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνας, όπου θα έπαιζε υπό το θρυλικό προπονητή Dean Smith. Αφού κέρδισε το βραβείο του καλύτερου παίκτη του πανεπιστημίου το 1984, ο Jordan αποφάσισε να αφήσει τη Βόρεια Καρολίνα και να μπει στο χώρο του NBA. Αν και αποφάσισε να εγκαταλείψει το κολέγιο νωρίς, θα επιστρέψει αργότερα, το 1986, για να ολοκληρώσει τις σπουδές του στη γεωγραφία.

Στο NBA, ως νεοσύλλεκτος των Chicago Bulls, έκανε έναν εκπληκτικό μέσο όρο 28,2 πόντους ανά παιχνίδι, περιλαμβάνοντας έξι παιχνίδια που σκόραρε πάνω από 40 πόντους. Επιλέχθηκε για το NBA All Star Game και ονομάστηκε νεοσύλλεκτος του έτους. Αυτό θα είναι η αρχή μιας σταδιοδρομίας γεμάτης από βραβεία και επιτυχίες. Κατά τα επόμενα χρόνια, θα καταφέρει να κερδίσει πέντε φορές του πολυτιμότερου παίκτη κανονικής περιόδου, τρεις φορές του All Star Game, έξι του τελικού NBA, θα κατακτήσει έξι πρωταθλήματα NBA και θα του απονεμηθεί ο τίτλος του καλύτερου αμυντικού παίκτη της χρονιάς.

Το 1993 δολοφονήθηκε ο πατέρας του και ανακοίνωσε την αποχώρηση του από το μπάσκετ αναφέροντας ότι «δεν είχε πλέον την επιθυμία να παίξει». Το 1994 αποφάσισε να ασχοληθεί με ένα άλλο του χόμπι, το μπίτζμπολ. Το 1995, ωστόσο, ο Jordan ανακοινώνει στα MME την επιστροφή του. Αν και οι Chicago Bulls θα έχαναν στα play-off από τους Orlando Magic, ήταν φανερό

ότι ο Jordan ήταν ο ίδιος απόλυτος σταρ. Έτσι, κατοχύρωσε τη θέση του στην ιστορία ως ο καλύτερος παίκτης του NBA όλων των εποχών.
Από το 2000 και μετά, ξεκίνησε η δύση της καριέρας του.

(από το διαδίκτυο)

► ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Παρουσιάστε τη σύντομη βιογραφία του Μάικλ Τζόρνταν με τη μορφή συνέντευξης σε δημοσιογράφο. Π.χ.
 - Από πότε αρχίσατε να ασχολείστε με τον αθλητισμό;
 - Από νεαρή ηλικία, αλλά η πρώτη μου αγάπη ήταν το μπίιζμπολ, μετά ήρθε το μπάσκετ.
2. Να γράψετε τη βιογραφία ενός αθλητή που θαυμάζετε για να δημοσιευτεί στην εφημερίδα του σχολείου σας.

Διαθεματικές εργασίες

- Στην τάξη σας πρόκειται να συζητηθεί το θέμα του αθλητισμού.
 - Κατά πόσο, πιστεύετε, οι σύγχρονοι πρωταθλητές, ολυμπιονίκες και γενικά οι επαγγελματίες αθλητές αφιερώνουν τη ζωή τους στον αθλητισμό αποσκοπώντας σε προσωπικά οφέλη (κέρδος, διαφήμιση, δόξα) ακόμα και με τη χρήση μη θεμιτών μέσων (αναβολικές ουσίες); Στηρίξτε τις απόψεις σας με στοιχεία που θα συλλέξετε από έρευνα στο διαδίκτυο.

Να αναπτύξετε τις θέσεις σας σε ένα κείμενο που θα διαβάσετε στο πλαίσιο της προγραμματισμένης συζήτησης.

Πώς ήταν διαμορφωμένοι οι χώροι όπου πραγματοποιούνταν στην αρχαιότητα οι Ολυμπιακοί Αγώνες; Ποια η εξέλιξή τους, στη σύγχρονη εποχή, το 1896 στην Αθήνα; Και ποια η τελική τους μορφή σήμερα;

- Να χωριστείτε σε ομάδες και καθεμία να συλλέξει πληροφορίες και φωτογραφικό υλικό για την αντίστοιχη εποχή.
- Να συνθέσετε με τις φωτογραφίες που συλλέξατε το εξώφυλλο της σχολικής σας εφημερίδας. Μπορείτε να προσθέσετε στο φωτογραφικό υλικό λεζάντες.
- Σε συνεργασία με τους καθηγητές της Ολυμπιακής Παιδείας και της Ιστορίας να κάνετε έρευνα σε σχετικές πηγές και στο διαδίκτυο ώστε να ενημερώσετε τις υπόλοιπες τάξεις του σχολείου σας.

www.ime.gr !!!

Θα μπορούσατε να διοργανώσετε εκπαιδευτική μονοήμερη εκδρομή στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού στην Αθήνα, όπου πραγματοποιούνται ειδικά προγράμματα σχετικά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αρχαίας Ολυμπίας.

«Στην τέχνη όπως και στον αθλητισμό το πρόβλημα είναι να ξαναδοθεί σε όλους η δυνατότητα άσκησης».

- Οργανώστε μια μικρή έρευνα για να διερευνήσετε τι πιστεύει ο κόσμος σήμερα για τη δυνατότητα συμμετοχής που παρέχεται στην τέχνη, στον πολιτισμό και στον αθλητισμό στα μέλη της κοινωνίας.
- Παρακολουθήσατε ζωντανά κάποιο άθλημα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004; Ρωτήστε και τους συμμαθητές σας των άλλων δύο τάξεων για να υπολογίσετε το ποσοστό συμμετοχής του σχολείου σας.
- Ενημερωθήκατε για τον εθελοντισμό; Να συλλέξετε φυλλάδια σχετικά με τον εθελοντισμό που διανεμήθηκαν στους νέους και να παρουσιάσετε σε ένα σύντομο κείμενο στη μαθητική εφημερίδα τα οφέλη της συμμετοχής σε ένα τόσο κορυφαίο γεγονός.

